

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Dones?

La vida és políticament sarcàstica. Una burla que mossega, corrou i vol ofendre. En plena campanya del 'Me Too' súper global, el passat cap de setmana s'han tallat el cap a dues dones que plantaven cara als politics-tres d'uns partits mal partits i gens paritaris. Anem per ordre: el Congrés Extraordinari del PP defenestrava la imperial Soraya Sáenz de Santamaria, vice-presidenta espanyola que havia tingut l'atreviment de proclamar la seva femineïtat d'Ariadna al laberint enfrontant-se al cepat Minotaure català. En un altre registre tèrbol, més propi d'una pel·lícula de sèrie B, l'Assemblea Nacional no sé si Extraordinària o bé massa Ordinària del PDeCAT (ho he escrit bé?) posava a parir, dimitint-la, Marta Pascal, indefensa màrtir, verge?, davant les ofensives ultres dels mamelucs d'un esquifit Napoleó virtual decidit a fer la viu-viu al Waterloo belga. En tot cas, coses del PP i el PeCAT: *"Dios los cria y ellos se ajuntan"*. El resultat final és el que és, insostenible des de la lògica femenina. Comptat i no gens debatut, l'ascens de les dones als pòdiums del poder resten minats. Mentrestant això passa, i passarà, unes tristes làpides simbòliques per a les Marta i Soraya. Dues dones (in)cautes. Massa. Ressuscitaran? Importa?